

Care este instanța competentă?

Anglia și Țara Galilor

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

1 Ar trebui să mă adresez unei instanțe de drept comun sau unei instanțe specializate (de exemplu unei instanțe cu competențe în materie de litigii de muncă)?

Natura litigiului determină instanța competentă să soluționeze litigiul. Litigiile civile sunt inițiate, în general, fie în fața Tribunalului Districtual (County Court), fie în fața Înaltei Curți (High Court); factorii determinanți sunt valoarea cererii și complexitatea litigiului. Cauzele între stat și o persoană fizică, precum și cauzele în anumite domenii distincte (cum ar fi dreptul muncii) sunt audiate, în general, de tribunale. Informații privind diferitele tribunale pot fi găsite pe site-ul [Ministerului Justiției](#).

Unele centre de audieri ale tribunalelor districtuale au competență unică în materie civilă, în timp ce altele au „competență specializată”, care le permite să se ocupe de cauzele ce implică Curtea Cancelarului (chancery), legislația comercială, legislația din domeniul tehnologiei sau al construcțiilor. În plus, Înalta Curte, care își are în mod obișnuit sediul în Londra, deține filiale districtuale (District Registries) în multe dintre principalele zone ale țării. Filialele districtuale permit inițierea și audierea cauzelor Înaltei Curți în afara Londrei de către un judecător cu calificare corespunzătoare. Tribunalul administrativ face parte din Înalta Curte și are o prezență permanentă în anumite centre regionale.[1] O descriere mai detaliată a Înaltei Curți este prezentată mai jos.

Întrucât, deseori, problema competenței nu este clară, de exemplu, anumite aspecte ale dreptului muncii se judecă în fața Tribunalului Districtual, și nu în fața tribunalului în materie de ocupare a forței de muncă; este recomandabil să solicitați consultanță înainte de inițierea procedurilor judiciare. Mai multe informații se pot obține, de asemenea, de pe site-ul [Ministerului Justiției](#).

[1] Cardiff, Bristol, Birmingham, Leeds și Manchester

2 În cazul în care instanțele de drept comun sunt competente în materie (respectiv acestea sunt instanțele care sunt responsabile de soluționarea unor astfel de cauze) cum pot ști cărei instanțe anume trebuie să mă adresez?

Normele procedurale pentru cauzele civile, cunoscute sub denumirea de [Normele de procedură civilă](#) (CPR), ce sunt sprijinite de instrucțiuni practice care oferă recomandări practice cu privire la modul de interpretare a normelor. Instrucțiunea practică la [partea 7](#) din CPR stabilește nivelul instanței la care trebuie inițiate cauzele. Principalele distincții între competența Tribunalului Districtual și cea a Înaltei Curți sunt valoarea cererii și complexitatea acesteia. În funcție de pragul de bază, o cerere cu o valoare mai mică de 100 000 GBP este judecată de Tribunalul Districtual, iar orice cerere cu o valoare mai mare este judecată de Înalta Curte. În plus, partea 8 din CPR prevede o procedură în cazul cererilor care nu sunt de natură pecuniară; în acest caz, obiectul și complexitatea cauzei determină calea de urmat.

Cererile pecuniare sunt alocate unor „linii” (tracks) astfel încât o cerere de până la 10 000 GBP este alocată Liniei pentru cereri cu valoare redusă (Small Claims Track), iar o cerere cu valoare între 10 000 GBP și 25 000 GBP este alocată Liniei rapide (Fast Track); cele care nu se încadrează în niciuna dintre ele vor fi alocate Liniei multifuncționale (Multi Track). Trebuie remarcat faptul că alocare pe linii este o funcție judiciară și nimic din cele de mai sus nu împiedică un judecător să își utilizeze competențele de gestionare a cauzelor pentru a le aloca unei anumite linii, astfel încât acestea să fie audiate în cadrul unei anumite instanțe. O explicație mai completă poate fi găsită [aici](#).

În cadrul Înaltei Curți există trei direcții care se ocupă de tipuri diferite de cauze:

Curtea Reginei (Queen’s Bench Division) — are în atribuții o gamă largă de cauze în materie civilă, inclusiv acțiuni în despăgubire rezultate din încălcări ale contractelor și în materie delictuală, calomnie, litigii comerciale și cauze de drept maritim (acțiuni civile privind navele, de exemplu coliziune, deteriorarea încărcăturii și salvarea); în plus, aceasta include în prezent Curtea arbitrilor oficiali (Official Referees Court) aflată în subordinea [Tribunalului pentru Tehnologie și Construcții](#). Are, de asemenea, o funcție de supraveghere asupra unei game largi de instanțe, tribunale și organisme sau persoane care îndeplinesc funcții publice (inclusiv ministrii guvernului), prin intermediul Tribunalului Administrativ, prin procedura numită „control judiciar”, care asigură faptul că deciziile luate de aceste organisme sau persoane fizice sunt adoptate în mod legal și corespunzător și nu depășesc competențele care le-au fost conferite de către Parlament.

Curtea Cancelarului (Chancery Division) - are atribuții în special în materie de proprietate, inclusiv administrarea patrimoniului persoanelor decedate, interpretarea testamentelor, insolvența, parteneriatele fiscale, brevetele și litigiile privind societățile și parteneriatele. Nou-înființata Curte pentru Proprietate Intelectuală ([Intellectual Property Enterprise Court](#))#_ftn1[1] se încadrează, de asemenea, în competența Chancery Division.

Direcția pentru familie - are atribuții în special în ceea ce privește divorțurile și materia matrimonială, cauzele referitoare la copii, cum ar fi adopția, testamentele necontencioase și distribuirea succesiunilor persoanelor care au decedat fără să lase testament.

Detalii privind Înalta Curte se pot găsi și pe site-ul [Ministerului Justiției](#).

În cazul în care nu sunteți sigur care este instanța competentă căreia trebuie să vă adresați, ar trebui să obțineți consiliere juridică sau să consultați site-ul [Ministerului Justiției](#).

2.1 Există o diferență între instanțele de drept comun „inferioare” și „superioare” (de exemplu instanțe districtuale considerate instanțe inferioare și instanțe regionale considerate instanțe superioare) și, dacă există, care este instanța competentă pentru soluționarea cauzei mele?

2.2 Competența teritorială (instanța din orașul A sau din orașul B este instanța competentă în ceea ce privește cauza mea?)

2.2.1 Regula în materie de competență teritorială

Astfel cum s-a menționat mai sus, în prezent, cererile ce țin de tribunalele districtuale sunt în general inițiate la nivel central, iar apoi sunt trimise centrelor de audiere atunci când sunt necesare audieri. Partea 26 (2A) (2) din CPR prevede că o cauză trebuie transferată către centrul de audiere al Tribunalului Districtual care deservește adresa la care pârâtul își are reședința sau își desfășoară activitatea, în schimb, fiecare parte este liberă să solicite audierea cauzei într-un anumit centru de audiere. Având în vedere competența specializată, este posibil ca centrul de audiere alocat să nu fie cel de la nivel local pentru niciuna dintre părți în temeiul cerinței referitoare la judecătorii specializați.

În plus, există tipuri specifice de acțiuni în cazul cărora se aplică strict competența teritorială; un exemplu ar fi cererile referitoare la deținerea de terenuri, precum și cererile în temeiul Legii creditelor de consum sau o cerere de recuperare a unor bunuri. În acest caz, cererea trebuie să fie inițiată acolo unde persoana care deține bunurile își are domiciliul sau desfășoară activitate. Mai multe informații cu privire la aceste excepții se pot găsi în părțile 55 și 7 din [Normele de procedură civilă pentru Anglia și Țara Galilor](#).

2.2.2 Reglementări particulare

Excepțiile de la regula de bază se referă la faptul că o cauză va fi judecată la instanța care este cea mai adecvată pentru a soluționa chestiunea, ținând seama de natura cauzei, de sistemul judiciar disponibil și de observațiile părților privind locul adecvat.

2.2.2.1 Când pot alege între instanța din raza teritorială în care pârâtul își are domiciliul (instanța determinată prin aplicarea regulii de bază) și o altă instanță?

Potrivit regulii de bază, dacă este necesară o audiere, cauza se va transfera către centrul de audiere al Tribunalului Districtual care deservește adresa la care pârâtul își are reședința sau își desfășoară activitatea. Cu toate acestea, părților li se permite să aleagă instanța în care doresc să fie audiate atunci când depun chestionarul de orientare; decizia revenind instanței judecătorești. Unele cereri formulate la Înalta Curte în Londra pot fi audiate într-una dintre filialele districtuale. Mai multe informații cu privire la transferul cauzelor se pot găsi în [partea 30 din Normele de procedură civilă](#).

2.2.2.2 Când am obligația să aleg o instanță diferită de cea din raza teritorială în care pârâtul își are domiciliul (instanță determinată prin aplicarea regulii de bază)?

După cum s-a menționat mai sus, factorul general de stabilire a nivelului de jurisdicție este valoarea sau complexitatea cererii. Deși părțile sunt în măsură să își prezinte observațiile cu privire la loc în chestionarul de orientare, decizia finală aparține instanței. Reclamantul nu poate alege în ce instanță să inițieze procedurile. În plus, potrivit părții 2.7 din CPR, instanța dispune de putere de apreciere absolută pentru a soluționa cauzele pe care le consideră adecvate. Mai multe detalii pot fi găsite în [Normele de procedură civilă](#).

2.2.2.3 Pot părțile însele să atribuie competență unei instanțe care altfel nu ar fi competentă?

Nu.

3 În cazul în care o cauză este de competența unei instanțe specializate, cum pot afla cărei instanțe trebuie să mă adresez?

Responsabilitățile diferitelor direcții ale Înaltei Curți și detalii privind instanțele care au în atribuții chestiuni legate de dreptul familiei sunt descrise mai sus.

Mai multe informații despre [tribunalele districtuale](#) și [Înalta Curte](#) se pot găsi pe site-ul Ministerului Justiției.

Linkuri relevante

[Ministerul Justiției](#)

Ultima actualizare: 16/09/2021

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.